

Резервами збільшення валових зборів коренеплодів, поліпшення їх якості (цукристості) є впровадження високоефективних технологічних процесів та технологій, які об'єднують нбайновіщі досягнення селекції, насінництва, агротехніки, способи сортової агротехніки, органічного землеробства та високопродуктивний комплекс машин.

Стабілізації вітчизняного виробництва цукрових буряків і цукру сприятимуть такі заходи: переоснащення цукрових заводів відповідно до вимог і стандартів країн ЄС; забезпечення доступу сільсько-господарських підприємств до пільгового кредитування; поліпшення інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств для залучення приватних інвесторів до виділення коштів на реконструкцію і модернізацію виробництва цукрових буряків; диверсифікація галузі.

Література.

1. Бондар В.С. Лібералізація ринку цукру в країнах ЄС – як виклик цукровиробникам України. Цукрові буряки. 2018. №1 (117). С. 8-10.
2. Проект держрегулювання цукрової галузі України в період з 1 вересня 2016 року по 21 вересня 2017 року. Вісник цукровиків України. URL: http://sugar-journal.com.ua/custom/files/Vestnik_ua/2015/10/3-5.pdf.
3. Сінченко В.М., Пирків В.І. Стратегія розвитку галузі буряківництва в Україні. Цукрові буряки. 2018. №1(117). С. 4-7.
4. Цукробурякове виробництво України: проблеми відродження, перспективи розвитку: [монографія] / [Саблук П. Т., Коденська М. Ю., Власов В. І. та ін.]; за ред. П. Т. Саблука, М. Ю. Коденської. Київ: ННЦ ІАЕ, 2007. 390 с.
- 5 Горкавий В.К., Ментей О.С., Ярова В.В. Аграрна статистика: навч. посібник / Харк. нац. аграр.ун-т ім. В.В. Докучасва. Харків, 2014. 297 с.

ОРГАНІЗАЦІЯ АНАЛІТИЧНОГО ОБЛІКУ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ

**ЮРЧЕНКО Т.В., АСПІРАНТ*,
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА**

З метою одержання деталізованої інформації про кількісний та якісний стан земельних ресурсів для цілей управління важливого значення набуває організація їх аналітичного обліку.

* Науковий керівник – Мельничук В.В., к.е.н., доцент

Питанню організації аналітичного обліку земельних ресурсів присвячували праці такі науковці, як Б. С. Гузар, В. М. Жук, О. А. Кушніренко [1, с. 166], Т. В. Машкова [2, с. 162], А. В. Пантюхова [3, с. 71], О. Ф. Ярмолюк та інші. Не заперечуючи важливості напрацювань науковців це питання залишається проблемним та потребує подальшого дослідження

Аналітичний облік земельних ресурсів рекомендуємо вести за трьома ознаками: способом залучення; категорією земельних ділянок, видом земельних угідь та якістю.

Перша ознака, спосіб залучення земельних ресурсів, передбачає організацію аналітичного обліку окремо за земельними ділянками, що використовуються на правах власності та користування в розрізі кожного власника/орендодавця земельної ділянки. Це пояснюється тим, що залежно від способу залучення земельних ділянок в господарську діяльність використовуються різні рахунки для їх обліку.

Важливість виділення такої ознаки, як категорія земельних ділянок та вид земельних угідь полягає в тому, що абсурдно обліковувати на одному аналітичному рахунку, наприклад, рілля, землі під будівлями та ставок. Накопичення даних про земельні ресурси за їх видом угідь сприятиме в здійсненні контролю за цільовим використанням земельних ресурсів. До того ж, ця ознака відіграє провідну роль у податковому обліку. Обґрунтуємо це твердження. Сільськогосподарське підприємство, дотримуєсь вимог, зафіксованих в ПКУ має право обрати спеціальний податковий режим і на цій підставі сплачувати єдиний податок четвертої групи. Об'єктом оподаткування такого податку є площа сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду, що перебуває у власності сільськогосподарського підприємства або надана йому у користування, у тому числі на умовах оренди [4]. Для складання податкової декларації платника єдиного податку четвертої групи бухгалтер бере дані з первинних документів, реєстрів аналітичного та синтетичного обліку. Також, суб'єкт господарювання може скласти податкову декларацію з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності). Розрахунок податкового зобов'язання з плати за землю здійснюється в розрізі категорії земельних ділянок та виду земельних угідь.

Також необхідність виокремлення двох наведених вище ознак зумовлена тим, що на практиці може виникнути наступна ситуація. У власності громадянина є дві земельні ділянки, які він здає в оренду одному суб'єкту господарювання аграрного бізнесу. При цьому одна

ділянка належить до виду сільськогосподарських угідь – рілля, інша – сіножаті. Відповідно рілля та сіножаті мають різні нормативні грошові оцінки, а тому за ними нараховується та виплачується різна орендна плата. Виділення таких ознак дає можливість контролювати стан розрахунків з орендодавцями за кожною орендованою ділянкою.

Третя ознака – якість земельних ресурсів. Ураховуючи те, що аграрні підприємства левову частку земельних ресурсів використовують на умовах оренди, питання облікового забезпечення якісних параметрів земельних ділянок при одержанні їх в оренду, під час використання та при поверненні після закінчення терміну оренди набувають важливого значення. А вже після припинення дії договору оренди, орендар повертає орендодавцю земельну ділянку у стані, не гіршому порівняно з тим, у якому він одержав її в оренду. Разом з тим, не менш важливим є якісний облік власних земельних ділянок. При цьому якісні характеристики земель сільськогосподарського призначення та водного фонду є абсолютно різними, тому їх фізично не можливо обліковувати на одному аналітичному рахунку, що ще раз підтверджує потребу виділення такої ознаки, як категорія земельних ділянок та вид земельних угідь. Проте ми пропонуємо організувати аналітичний облік якісних параметрів лише сільськогосподарських земель, і брати до уваги такі показники, як: вміст гумусу; вміст поживних речовин (азоту; рухомих сполук фосфору; рухомих сполук калію); кислотність. Ці показники визначаються за результатами лабораторного аналізу ґрунту. Залежно від отриманих показників земельні ділянки поділяються на: дуже високої якості; високої якості; підвищеної якості; середньої якості; низької якості та дуже низької якості (табл.). В основу побудови аналітичних рахунків пропонуємо покласти цю класифікацію.

Таблиця

Вміст гумусу, фосфору, калію в ґрунтах України

<i>Вміст</i>	<i>Гумус</i>	<i>Рухомих сполук фосфору</i>	<i>Рухомих сполук калію</i>
Дуже низький	–	<20	<20
Низький	< 2,0	21-50	21-40
Середній	2,1-3,0	51-100	41-80
Підвищений	3,1-4,0	101-150	81-120
Високий	4,1-5,0	151-200	121-180
Дуже високий	> 5,0	>200	>180

Джерело: [5]

Література.

1. Кушніренко О.А. Землі сільськогосподарського призначення як об'єкт обліку та оподаткування. Збірник наукових праць ВНАУ. 2013. № 3 (80). С. 158-169.

2. Машкова Т.В. Обліково-інформаційне відображення якісних параметрів сільськогосподарських угідь: дис. канд. екон. наук: 08.00.09 / НУБіП. Київ, 2016. 225 с.

3. Пантохова А.В. облік та аналіз використання і відновлення земельних ресурсів: дис. ... канд. екон. наук: 08.00.09 / КНТЕУ. Київ, 2016. 260 с.

4. Податковий кодекс України: Закон від 02.12.2010 р. №2755-VI/
URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 15.02.2018).

5. Картограми якісного стану ґрунтів України. URL: <http://www.iogu.gov.ua/pasportizaciya/karty-po-vmistu-pozhyvnyh-rechovyn-rn-humus-fosfor-kalij/> (дата звернення: 18.02.2018).

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У КОНТЕКСТІ ВІДТВОРЕННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ

***ЯРОВА В.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. В.В. ДОКУЧАЄВА***

Доктриною збалансованого розвитку «Україна 2030», визнано, що «чинна економічна модель України вичерпала ресурс для власного самовідновлення і потребує негайної заміни» [4]. Каталізатором для здійснення Україною інноваційного стрибка є головний носій знань і навичок – людина. Проблематика людського капіталу потребує загальної уваги з позицій майбутнього розвитку.

За класифікацією ООН у 1990 році за випуском промислової продукції Україна була співставна до Франції – п'ятою за величиною економікою країни. Національне багатство країни (запаси мінерально-сировинних ресурсів, родовища, родючі ґрунти) оцінювалося у 6,8 трлн дол. США [1]. Україна деградує технічно, економічно і соціально. На фоні розбалансування цін на товари першої необхідності, послуги ЖКГ, на освіту, медицину, зростаючого безробіття і одночасної нестачі кваліфікованих кадрів, економіка України не здатна використати модель економічного зростання. Зростання зарплат і пенсій не компенсує зростання цін.